

C17 – BUI2

V L A A M S   P A R L E M E N T

Zitting 2008-2009

9 oktober 2008

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BUITENLANDS BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
INTERNATIONALE SAMENWERKING EN TOERISME

INHOUD

- Vraag om uitleg van de heer Johan Verstreken tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het jeugdhotel Peace Village in Mesen 1
- Vraag om uitleg van de heer Johan Verstreken tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de stand van zaken omtrent een Vlaams filmloket 2
- Vraag om uitleg van mevrouw Stern Demeulenaere tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het afschaffen van de hotel- en campingretributie 3
- Vraag om uitleg van mevrouw Stern Demeulenaere tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de noodzaak van het uitvoeren van een nulmeting inzake de logiesvormen binnen het decreet Toeristische Logies 4
- Vraag om uitleg van de heer John Vrancken tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de status van Zuid-Afrika als bevoorrecht partner van de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking na het aftreden van president Mbeki 5

Voorzitter: de heer Karim Van Overmeire

Vraag om uitleg van de heer Johan Verstreken tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het jeugdhotel Peace Village in Mesen

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, het jeugdhotel Peace Village in Mesen kent moeilijke tijden. Na een periode van mismanagement en overdreven prognoses kende het jeugdverblijfcentrum een gecumuleerde schuld van 160.000 euro. Bovendien trokken de grote bezielers van het project, de stad Mesen en de Ierse Maydown Ebrington Group, zich terug uit het jeugdhotel. De stroeve communicatie met Ierland was volgens de Mesense burgemeester een van de obstakels waarmee het stadsbestuur te kampen had. Voor de Ierse groepering ligt het wegvallen van subsidies van de Ierse overheid aan de basis van hun terugtrekking uit het jeugdhotel.

Ik kan u tussendoor ook melden, mijnheer de minister-president, dat Mesen de kleinste stad van Vlaanderen is. Het is blijkbaar zelfs de kleinste stad van België. Dat is dus niet Durbuy, zoals wordt beweerd.

De vzw Volkstoerisme heeft intussen het bestuur van het jeugdhotel overgenomen. Met een nieuw management proberen ze het hotel met een minimum aan middelen weer op de rails te krijgen. Dat wordt een moeilijke opdracht, want volgend jaar begint ook de afbetaling van de erfpacht te lopen.

Toch kan het jeugdhotel een belangrijke rol spelen om jongeren naar de streek te lokken in het kader van het vrede-toerisme. Ook uw voorganger, de heer Bourgeois, erkende in zijn beleidsbrief Toerisme 2008 (beleidsprioriteiten 2007-2008) het belang van vrede-toerisme rond Wereldoorlog I als een van de toeristische troeven voor Vlaanderen. Zeker met de vieringen van honderd jaar Wereldoorlog I in het vooruitzicht kan de belangstelling voor het vrede-toerisme alleen maar toenemen.

In de beleidsbrief Toerisme 2008 lezen we het volgende: "Met het Verenigd Koninkrijk waren er contacten in het kader van het vredesactivisme en vrede-toerisme. Ook het officiële bezoek van de minister aan Ierland leverde heel goede contacten op, die nog steeds renderen." Welke initiatieven heeft de minister ondernomen om het

probleem van het Peace Village aan te kaarten bij zijn Ierse collega? Heeft de minister steun gevraagd bij zijn Ierse collega om het Peace Village te ondersteunen? Indien niet, waarom niet?

Welke acties heeft Toerisme Vlaanderen ondernomen om het Peace Village in het buitenland en meer bepaald in Ierland en het Verenigd Koninkrijk te promoten? De Flanders Fields komen daar immers ook aan bod in de eindtermen op school.

Bent u van mening dat het Peace Village nog een belangrijke rol kan spelen bij de activiteiten naar aanleiding van de herdenking van honderd jaar Wereldoorlog I? Indien niet, waarom niet?

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer de minister-president, ik lees in een persbericht dat de toekomst van het Peace Village zou afhangen van een doorlichting die Toerisme Vlaanderen zou doen en waarvan de resultaten eind september zouden worden bekendgemaakt. Is die doorlichting gebeurd? Zijn de resultaten bekend?

Misschien ligt de toekomst van Peace Village inderdaad in het project 'Honderd jaar Grote Oorlog' en kan er op die manier een relance worden gegeven aan dit project.

De voorzitter: Mevrouw Poleyne heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyne: Mijnheer de minister-president, in het kader van het project 'Honderd jaar Grote Oorlog' wil ik even informeren naar de stand van zaken betreffende de aanvraag om het erfgoed van de Eerste Wereldoorlog in de Westhoek als werelderfgoed te laten erkennen door de UNESCO.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw Poleyne, ik zal dat laten nakijken. Ik ken de stand van zaken in verband met de aanvraag tot erkenning als werelderfgoed niet uit het hoofd. Ik zal dat opvragen en u laten bezorgen.

Mijnheer Verstreken, collega's, het jeugdhotel Peace Village in Mesen werd als een directe investering van 5,8 miljoen euro gerealiseerd door Toerisme Vlaanderen. Het werd op 7 juni 2006 officieel geopend. Met uitzondering van de aanwezigheid van de minister van

Buitenlandse Zaken op de opening van het jeugdhotel, is de Ierse republiek niet betrokken bij de realisatie of de exploitatie.

De problemen van het centrum zijn de moeilijkheden die ieder opstartend centrum ondervindt, met dien verstande dat het jeugdverblijfscentrum van Mesen geen deel uitmaakt van een groter geheel van centra, waardoor het een wat moeilijkere start kende. Inmiddels werden een aantal maatregelen genomen om de exploitatie bij te sturen en werd het Centrum voor Volkstoerisme bereid gevonden de uitbating te garanderen.

De Noord-Ierse organisatie Maydown Ebrington Group, die oorspronkelijk deel uitmaakte van de vzw die het centrum exploiteerde, zal zich volledig toeleggen op zijn core-business: het uitbouwen en uitbreiden van de International School for Peace Studies. Ze zullen wel verder blijven samenwerken met het jeugdverblijfscentrum van Mesen.

Toerisme Vlaanderen ondernam geen concrete promotionele acties, maar stelde de knowhow van de personeelsleden van zijn buitenlandkantoor in het Verenigd Koninkrijk ter beschikking van dit centrum. In het kader van de overname van het centrum door de vzw Volkstoerisme voerde Toerisme Vlaanderen een audit uit. De vzw Vredesproject Mesen legde een nieuwe beleidsvisie en een businessplan voor 2008-2013 voor, waarbij de werking in de toekomst zal worden gefocust op de volgende vier elementen.

Eén: jeugdverblijf voor Ierse jongeren in het kader van de Vredesschool. Twee: oorlogstoerisme. Het gaat dan meer bepaald over de slagvelden van Wereldoorlog I, kerkhoven, musea, monumenten enzovoort. Drie: landschapstoerisme. Dat behelst wandelen, fietsen, natuurbehoud en -beleving en zo meer. Vier: actieve werking rond oorlog en vrede en actuele conflicten in en rond Europa.

Op korte termijn worden de nodige maatregelen genomen om het centrum rendabel uit te bouwen. Het vredes-thema in het verblijfscentrum wordt niet verlaten, omdat dit een uniek gegeven is. Gezien de ligging van het centrum en de nieuw geformuleerde doelstellingen zal het centrum een rol spelen in de streek in het kader van het project Honderd jaar Grote Oorlog.

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw antwoord. In het kader van 2014-2018 is het zeer belangrijk om alle mogelijkheden op toeristisch vlak in die regio in kaart te kunnen brengen. Jeugdverblijfstoeerisme is daarin heel belangrijk. Daar zullen heel wat scholen op afkomen.

Ik zou het in dat kader graag eens hebben over de capaciteit. Ik weet dat Westtoer daar een studie over maakt

en alles in kaart brengt. We zullen het daar te gepasten tijde nog over kunnen hebben in deze commissie.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Johan Verstreken tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de stand van zaken omtrent een Vlaams filmloket

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, in het verleden heb ik via schriftelijke en mondelinge vragen aan de ministers Moerman, Ceysens, Bourgeois en Anciaux, die allen bevoegd konden zijn voor deze materie, gewezen op de noodzaak van een Vlaams filmloket om Vlaamse steden als filmlocaties aan te prijzen in binnen- en buitenland.

Minister Anciaux heeft zijn goedkeuring gegeven om het Vlaams Audiovisueel Fonds (VAF) een engagement te laten opnemen. Vanuit Cultuur is daar al een budget voor voorzien. Vanuit Toerisme kende voormalig minister Bourgeois via het Kunststedenactieplan een subsidie van 80.000 euro toe voor het werkjaar 2008 aan het project 'Film cities of Flanders', waarmee het VAF een gemeenschappelijk filmloket wil oprichten ten dienste van binnen- en buitenlandse audiovisuele producenten en makers van filmproducties.

Er was een persmoment aangekondigd op 5 september laatstleden om de opstart van het Vlaamse filmloket aan te kondigen, maar het persmoment werd helaas uitgesteld. Ik weet niet wat de reden was van dat uitstel.

De oprichting van een Vlaams filmloket is een project waar de drie departementen Cultuur, Toerisme en Economie iets inbrengen. Het zou goed zijn voor buitenlandse en binnenlandse filmproducenten dat er één loket is om alle administratieve lasten te vereenvoudigen. Ook voor de lokale economie en het toerisme is dat van belang. In het buitenland heeft men dat jaren geleden al ontdekt. Gelukkig worden er nu ook in Vlaanderen stappen in die richting gezet.

Mijnheer de minister-president, wat is de stand van zaken met betrekking tot de oprichting van een Vlaams filmloket? Waarom werd het persmoment over de opstart van een Vlaams filmloket uitgesteld? Welke nieuwe timing werd vooropgesteld? Doen de verschillende

ministers hun duit in het zakje? Zijn de drie departementen hier effectief bij betrokken?

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Ik begrijp ook niet goed, mijnheer de minister-president, waarom de oprichting van dat filmloket zo lang moet duren, terwijl het expliciet is opgenomen in het Kunststedenactieplan. Het gevolg van dit alles is dat er weer een versnippering van het beleid plaatsvindt door de vertraging op Vlaams niveau.

Ik verwijs naar de stad Brugge, die zelf het initiatief heeft genomen en zelf een soort filmloket heeft opgestart, met positief gevolg. Er werden daar intussen al een aantal internationale films gedraaid.

Als men alles steeds blijft uitstellen, zie ik het nut van dat filmloket niet meer in. Ik begrijp ook niet goed waar dat uitstel telkens vandaan komt, aangezien dit expliciet in het Kunststedenactieplan staat.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, collega's, in het kader van het Toeristische Actieplan voor de Vlaamse Kunststeden, kortweg Kunststedenactieplan, diende het Vlaams Audiovisueel Fonds in 2007 een subsidieaanvraag in bij het departement Internationaal Vlaanderen voor de oprichting van een gemeenschappelijk filmloket dat meer tv- en filmproducties naar Vlaanderen wil brengen.

Location Flanders zal, gecoördineerd door het Vlaams Audiovisueel Fonds, potentiële binnen- en buitenlandse tv- en filmmakers informeren, adviseren en begeleiden bij de doorverwijzing naar interessante locaties in de Vlaamse steden en het uitwerken van hun producties.

Op initiatief van het VAF werden een aantal instrumenten gerealiseerd die als basis kunnen dienen voor een zowel efficiënt als proactief werkend filmloket. Het betreft de volgende actiepunten en realisaties: de ontwikkeling van een duidelijke huisstijl, de uitbouw van een aantrekkelijke website, de uitbouw van een uitgebreid fotobestand van filmlocaties, de uitbouw van een goed functionerende database, de productie van promotioneel drukwerk en de communicatie rond het initiatief.

Verder werd overgegaan tot de aanwerving van een administratieve kracht. Deze persoon staat onder andere in voor het verzamelen van verdere data die nodig zijn voor de website, de dispatch van bij het filmloket binnenkomende vragen en het opvragen van informatie bij de filmsteden. Het VAF neemt zich voor om nog dit

najaar een nieuw subsidiedossier in te dienen om Location Flanders verder uit te bouwen.

Het persmoment tijdens het Filmfestival van Oostende werd uitgesteld omdat de betrokken partijen zijn overeengekomen dat het meer opportuun was om met dit communicatiemoment te wachten totdat de website officieel wordt gelanceerd. De nieuwe datum voor dat persmoment is december. In december zal dus er een persmoment plaatsvinden waarop de lancering van de website wordt aangekondigd.

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Mijnheer de minister-president, de heer Sintobin verwees al even naar Brugge. Er zijn inderdaad verschillende kunststeden die zeer goed werk verrichten, zoals Oostende, Antwerpen en Brussel.

Afgelopen zomer heb ik verschillende reacties gekregen van Amerikaanse toeristen die mij in het buitenland aanspraken. Ik zei dat ik van Vlaanderen was, maar dat kenden ze niet. Maar de film 'In Bruges' hadden ze wel gezien, en die heeft blijkbaar fantastische publiciteit opgeleverd. Ze wilden allemaal 'Bruges' bezoeken. Het kan dus echt wel renderen, ook voor de lokale economie. Ik wil ook opmerken dat het VAF zeer goed werk verricht.

Ik wou tot slot nog vragen of het departement Economie hier ook aan meedoet. Toenmalig minister Moerman had in haar beleidsbrief en in de bevoegde commissie gezegd dat ook Economie z'n duit in het zakje zou doen. Ze haalde toen onder meer het voorbeeld van Bollywood in India aan.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Stern Demeulenaere tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het afschaffen van de hotel- en campingretributie

De voorzitter: Mevrouw Demeulenaere heeft het woord.

Mevrouw Stern Demeulenaere: Mijnheer de minister-president, het nieuwe decreet Toeristische Logies houdt niet langer de retributies aan die hotels en campings in het verleden dienden te betalen. De afschaffing van de retributies zou voor de sector een lastenverlaging van

ongeveer 370.000 euro betekenen. Dat kunnen we natuurlijk alleen maar toejuichen. Dit betekent echter ook een verlies voor Toerisme Vlaanderen, aangezien die niet langer inkomsten verwerft uit de retributies.

De bijdragen van de retributies werden in het verleden door Toerisme Vlaanderen aangewend voor bijkomende promotionele ondersteuning en productondersteuning van de sector. In dat kader zou er een overeenkomst zijn geweest tussen de minister van Toerisme en Toerisme Vlaanderen om een productontwikkelaar in dienst te nemen. Die persoon zich zou onder meer ook buigen over de brochure Vlaanderen Vakantieland.

Wordt in compensaties voorzien voor de gederfde inkomsten ter verdere ondersteuning van de productontwikkeling? Wil deze afschaffing zeggen dat de productontwikkelaar niet langer in dienst zal blijven bij Toerisme Vlaanderen en dat deze taak door een reeds in dienst zijnde persoon zal worden waargenomen? Of wil deze afschaffing zeggen dat de brochure Vlaanderen Vakantieland uiteindelijk niet meer zal worden opgesteld, hoewel uw voorganger dat met klem heeft tegengesproken? Wat zijn de consequenties van de verdere afschaffing van de retributies?

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer de minister-president, ik wil mij vooral aansluiten bij de vraag over de gedrukte versie van de brochure Vlaanderen Vakantieland. Die kwestie is in deze commissie al meerdere malen aan bod gekomen. Op 3 oktober heb ik gewezen minister Bourgeois daarover ondervraagd, met name over het marketingbeleid. De minister beloofde toen inderdaad dat de gedrukte versie van de brochure in 2009 overeind zou blijven.

Intussen leeft bij de toeristische federaties toch wat onrust over het voortbestaan van de brochure. Kunt u bevestigen dat de gedrukte versie van de brochure ook in 2009, en eventueel daarna, nog zal worden uitgegeven?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Sintobin, het antwoord op uw vraag is 'ja'. De eerstvolgende jaren zal die brochure niet ophouden te verschijnen. Dat is zo afgesproken.

Mevrouw Demeulenaere, er zijn voor alle duidelijkheid niet een, maar vijf productontwikkelaars werkzaam bij Toerisme Vlaanderen. Het klopt dat op korte termijn de bestaande hotel- en campingretributie zal worden afgeschaft. U citeert terecht het bedrag van 370.000 euro per jaar. De afschaffing werd door mijn voorganger in de beleidsbrief Toerisme 2008 ook zo aangekondigd.

Er werd niet in extra middelen voorzien voor de verdere ondersteuning van de productontwikkeling. Dat betekent echter niet dat de bestaande activiteiten zullen worden afgebouwd. Om de bestaande dienstverlening op hetzelfde niveau te houden, zullen er interne verschuivingen worden doorgevoerd binnen de begroting van Toerisme Vlaanderen. Daarnaast zullen er zowel intern binnen Toerisme Vlaanderen als extern met de provincies en de horeca afspraken worden gemaakt over het inzetten van de productontwikkelaars.

De bestaande activiteiten van Toerisme Vlaanderen inzake productontwikkeling zullen niet worden afgebouwd. De vijf productontwikkelaars die vandaag bij Toerisme Vlaanderen in dienst zijn, zullen hiervoor verder worden ingezet.

Zoals reeds werd meegedeeld door mijn voorganger, zal het overgangstraject voor de implementatie van het nieuwe Strategisch Marketingplan Binnenland worden verlengd. De brochure Vlaanderen Vakantieland zal ook de eerstvolgende jaren nog worden uitgegeven.

Ik hoop dat mijn antwoorden op uw vragen de sector wat gerust kunnen stellen. De maatregel is enkel genomen met het oog op een lastenverlaging voor de sector en heeft voor het overige geen consequenties voor de toeristische productontwikkeling.

Ik vat samen: de activiteiten inzake productontwikkeling binnen Toerisme Vlaanderen zullen niet worden afgebouwd, de productontwikkelaars zullen in dezelfde getalsterkte aan de slag blijven bij Toerisme Vlaanderen, en ook de brochure Vlaanderen Vakantieland zal de eerstvolgende jaren niet ophouden te bestaan. Bij deze hoop ik, collega's, dat de rust in de sector terugkeert.

Mevrouw Stern Demeulenaere: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Wij zullen dit op de voet blijven volgen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Stern Demeulenaere tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de noodzaak van het uitvoeren van een nulmeting inzake de logievormen binnen het decreet Toeristische Logies

De voorzitter: Mevrouw Demeulenaere heeft het woord.

Mevrouw Stern Demeulenaere: Mijnheer de minister-president, een tijdje geleden heb ik in de plenaire vergadering een vraag gesteld over het nieuwe Logiesdecreet. Ik heb toen gevraagd om de evolutie in de hotelsector van het af- of toenemen van het aantal kamers op een degelijke wijze op te volgen en het decreet te kunnen evalueren. Ik heb toen ook gevraagd om in een nulmeting te voorzien, om de uitwerking van het decreet Toeristische Logies goed te kunnen evalueren.

Ik heb destijds in de plenaire vergadering geen antwoord gekregen op mijn vraag. Vervolgens heb ik over datzelfde onderwerp een schriftelijke vraag gesteld, maar daar heeft uw voorganger mij een volledig fout antwoord op bezorgd. Daarom herhaal ik mijn vraag hier aan u, in de hoop dat ik nu wél een antwoord krijg.

Het nieuwe Logiesdecreet geeft de indruk op maat van de semiprofessionele en professionele ondernemingen te zijn gemaakt. Er wordt dan ook gevreesd voor het voortbestaan van de stedelijke gastenkamers. Die gastenkamers zijn familiale uitbatingen: gezinnen stellen gedurende enkele maanden per jaar een of meerdere kamers open voor gasten. De kwaliteits- en veiligheids-eisen voor deze logiesvorm liggen vrij hoog. Daardoor bestaat de kans dat een groot deel van de stedelijke gastenkamers op termijn zal verdwijnen. Opdat het decreet in zijn geheel en het effect op de evolutie van de logiesvormen in het bijzonder op termijn zou kunnen worden geëvalueerd, is een nulmeting noodzakelijk.

Bent u van plan om werk te maken van die nulmeting? En zo ja, wanneer?

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Ik wil vragen om die gastenkamers wel degelijk te ondersteunen. Die zijn zeker niet onbelangrijk.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, ik hoop dat ik de vraag goed heb begrepen en dat het antwoord nu pertinent is. Blijkbaar is immers een en ander verkeerd begrepen. Dat heeft misschien te maken met de term ‘nulmeting’, waarbij tegenwoordig al snel het verband wordt gelegd met de meting van de administratieve lasten. Mevrouw Demeulenaere, ik zal de vraag dus hopelijk nu wel tot uw voldoening beantwoorden.

U bent bezorgd dat een groot deel van de stedelijke gastenkamers zullen verdwijnen, doordat de kwaliteits- en veiligheidseisen voor deze specifieke logiesvorm vrij hoog zouden liggen. Voor alle duidelijkheid, die kwaliteits- en veiligheidseisen moeten voor het grootste gedeelte nog worden vastgelegd. Het Logiesdecreet laat mijns inziens bovendien voldoende ruimte voor een logies-specifieke differentiatie. Het decreet bepaalt namelijk

uitdrukkelijk – maar dat is de wijsheid van dit parlement, natuurlijk – dat onder meer de brandveiligheids-, openings- en exploitatie- en classificatienormen via logiesvormspecifieke uitvoeringsbesluiten kunnen worden vastgelegd. Ik zal in de uitvoeringsbesluiten zo veel mogelijk rekening trachten te houden met de eigenheid en de specificiteit van iedere logiesvorm, zonder echter het overkoepelende karakter uit het oog te verliezen.

Los daarvan kan ik me vinden in uw voorstel. Meten is weten. Ik vind dat ook altijd heel belangrijk. Facts and figures brengen ons meestal, zij het niet altijd, heel ver. De meting die u voorstelt, gebeurde al tweemaal, in 2006 en in 2007, door het Steunpunt Buitenlands Beleid, Toerisme en Recreatie. Ze geeft een duidelijk beeld van de evolutie van het aantal exploitanten en de capaciteit per logiesvorm sinds 2000. Ik heb voor u wat cijfermateriaal meegebracht. U kunt die studie (“Te gast in Vlaanderen – Logiesaanbod 2002-2006”) ook volledig terugvinden bij het steunpunt, maar omdat ik denk dat iedereen daar wel geïnteresseerd in is, heb ik ze mee. Ik zal ze aan de voorzitter geven, zodat die ervoor kan zorgen dat alle geïnteresseerde commissieleden dat materiaal hebben. Meten is weten, en de informatie geven, maakt het debat gemakkelijker.

De voorzitter: Mevrouw Demeulenaere heeft het woord.

Mevrouw Stern Demeulenaere: Het stemt me inderdaad heel tevreden dat die nulmeting, zoals ik het nu begrijp, opnieuw zal gebeuren bij de aanvang en na de invoering van die uitvoeringsbesluiten.

Ik heb nog een vraagje in de marge. Uw voorganger had ons beloofd dat hij ons op de hoogte zou brengen van de verdere gang van zaken over die normen die worden opgelegd, zodat we daarvan op de hoogte blijven. Bent u dat ook van plan?

Minister-president Kris Peeters: Ik zal proberen niet minder, maar meer te doen.

Mevrouw Stern Demeulenaere: Dank u.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer John Vrancken tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de status van Zuid-Afrika als bevoorrecht partner van de Vlaamse ontwikkelings-samenwerking na het aftreden van president Mbeki

De voorzitter: De heer Vrancken heeft het woord.

De heer John Vrancken: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, op zaterdag 30 april 2005 hebben toenmalig minister Bourgeois en Zuid-Afrikaans minister van Buitenlandse Zaken Zuma in Pretoria de Strategienota Ontwikkelingssamenwerking Vlaanderen-Zuid-Afrika ondertekend.

Daarin verbindt Vlaanderen zich ertoe om tussen januari 2005 en december 2010 in totaal 22,5 miljoen euro vrij te maken voor ontwikkelingssteun aan Zuid-Afrika. De steun zou vooral worden ingezet in de strijd tegen werkloosheid, voedselveiligheid en aids. Minister Bourgeois pleitte ervoor om, naast de invulling van de strategienota, de Vlaamse economische expertise te exporteren voor de ontwikkeling van kleine en middelgrote ondernemingen in Zuid-Afrika.

De strategienota omvatte het programma voor de volgende vijf jaar voor de samenwerking met Zuid-Afrika. Vlaanderen concentreert haar ontwikkelingsamenwerking op drie provincies: Limpopo, KwaZulu-Natal en Vrijstaat. Het concentreert zich op sectoren waarin het expertise heeft en als er een vraag komt van de betrokken autoriteit. Het is een essentieel kenmerk van het beleid dat het met partnerschap en eigenaarschap werkt, dat het niets opdringt. In KwaZulu-Natal heeft men de samenwerking geconcentreerd op landbouw en voedselveiligheid. In Limpopo is dat de duurzame jobcreatie in de landbouw en het agrotourisme. In Vrijstaat is dat een aidsbestrijdingprogramma voor vijf jaar en een programma voor de tewerkstelling in de sector van de sociale economie.

We staan nu enkele maanden voor het einde van deze samenwerkingsovereenkomst. Bovendien worden we geconfronteerd met belangrijke sociaaleconomische en politieke evoluties in dat land. De Zuid-Afrikanen hebben leren leven met een niveau van geweld dat ons ondraaglijk lijkt. Het land heeft de trieste eer de hoogste misdaadgraad ter wereld te hebben.

Helaas is dit maar een van de symptomen van de deplorabele staat waarin het economisch sterkste land van zuidelijk Afrika verkeert, en bewijst dit het failliet van veertien jaar beleid onder leiding van het Afrikaans Nationaal Congres, de partij van Nelson Mandela. Op sociaaleconomisch vlak wordt de landbouwsector geteisterd door een programma van herverdeling van de landbouwgronden – lees: het onteigenen van die landbouwbedrijven, die toebehoren aan blanke boeren, om ze aan zwarte boeren te schenken – met als gevolg een belangrijke achteruitgang van de voedselproductie, door verwaarlozing of plundering van de bestaande installaties en plantages. Het Zimbabwescenario komt hier dus om de hoek kijken.

Op politiek vlak is de virtuele vrijspraak van Jacob Zuma, ongetwijfeld de nieuwe president van Zuid-Afrika,

bijzonder zorgwekkend. Zuma zou flink in de kas hebben gegraaid bij legerbestellingen die in de miljarden liepen, om maar een van de beschuldigingen te vernoemen. De vrijspraak toont ook het failliet van de rechterlijke macht aan. Tot nu toe was er nog enige hoop voor Zuid-Afrika, in die zin dat het gerechtelijke apparaat nog onafhankelijk kon werken. Het heeft er toch alle schijn van dat het gerecht gezwicht is voor de oppermacht van het ANC, dat erg richting eenpartijstaat begint op te schuiven. Eerder dit jaar besliste het ANC-regime om de Scorpions, de politiemacht van het openbaar ministerie, gewoon op te doeken, en net deze Scorpions speelden een sleutelrol in het blootleggen van maffieuze en corrupte netwerken, waarvan de tentakels tot in de hoogste regionen van de macht reikten. Verleden week moest zetelend president Mbeki onder druk aftreden, omdat hij de hand zou hebben gehad in de vervolging van Zuma, zo klonk het althans in de wandelgangen. Tien ministers namen sindsdien ontslag uit de regering.

Dat zijn allemaal negatieve signalen, die de neergaande sociaaleconomische, maar ook de politieke toestand van Zuid-Afrika kenmerken. Blanken verlaten massaal het land, op zoek naar meer veiligheid en zekerheid. Dat verhoogt de al aanzienlijke werkloosheid bij de zwarte bevolking. In de wetenschap dat Vlaanderen met de vroegere regering bepaalde samenwerkingsakkoorden afsloot, kunnen we ons enkele vragen stellen bij de daadwerkelijke uitvoering van deze akkoorden ter plaatse.

Mijnheer de minister-president, hoe staat u tegenover deze evolutie van de politieke situatie in Zuid-Afrika? Hoe staat u meer bepaald tegenover een bijzondere herschikking van de regering waarmee Vlaanderen overeenkomsten heeft lopen die gebaseerd zijn op “een relatie tussen partners, die beide rechten en plichten hebben en daarop aangesproken kunnen worden”? Dat staat zo in de beleidsnota Ontwikkelingssamenwerking.

De beleidsnota stipuleert verder nog, en dat is in de gegeven omstandigheden niet onbelangrijk, het volgende: “Een goed partnerschap is maar mogelijk in een sfeer van wederzijds vertrouwen en respect, waar partners elkaar ook op onderling afgesproken rechten en plichten kunnen aanspreken. Dat impliceert bijvoorbeeld een engagement tot het streven naar goed bestuur in de partnerlanden, of een voldoende graad aan transparantie bij de partners.”

Zult u onderzoeken of het resterende ontwikkelingsgeld kan worden bevroren, tot er meer duidelijkheid bestaat over de politieke situatie, wat de nodige garanties moet kunnen bieden voor een juiste besteding van de door ons verstrekte fondsen?

De heer Karim Van Overmeire: Mijnheer de minister-president, ik deel de zorg van de heer Vrancken.

Zuid-Afrika is immers een belangrijk land, niet alleen voor Vlaanderen, in het kader van onze ontwikkelings-samenwerking, maar ook voor Zuidelijk Afrika en Afrika op zich. Lukt het in Zuid-Afrika, dan is er hoop voor de rest van Afrika. Mislukt het ook daar, dan ziet het er toch wel heel somber uit voor heel het continent.

De heer Vrancken heeft gewezen op de zorgwekkende evolutie. Het is maar één fenomeen, maar de voorbije tien jaar hebben van de 5 miljoen blanken er 1 miljoen het land verlaten. Dat zijn de best opgeleide en economisch het meest actieve mensen. Het zijn ook de mensen die het meest belastingen betalen. Hun plaats is niet ingenomen door zwarten. Dat is toch wel een zorgwekkende evolutie.

Zuid-Afrika is in deze commissie in het verleden natuurlijk nog al ter sprake gekomen. Sommige leden hebben toen gesteld dat we Zuid-Afrika eigenlijk moeten meten met Afrikaanse normen, en niet met Europese. Het is misschien geen nationalistisch standpunt, maar ik ben het daar niet mee eens. Ik denk dat er maar één model is om welzijn en welvaart te geven aan de bevolking. Dat is een model van politieke leiders die het algemeen belang voor ogen hebben, en niet het belang van de clan of de eigen stam of wat dan ook.

Het is een systeem waarin er politieke controle is op de uitvoerende macht, en een onafhankelijke rechtspraak. Het is een systeem waarin het privébezit wordt beschermd en het privé-initiatief wordt gestimuleerd. Er kunnen natuurlijk regionale verschillen zijn. In China geeft men zijn business card met twee handen, in Europa met één hand. De sociale zekerheid in Amerika is anders dan in West-Europa. Maar in essentie moeten die politici met het algemeen belang voor ogen er zijn, net als de politieke controle op die uitvoerende macht en die onafhankelijke rechtspraak.

Ik vrees dat Zuid-Afrika langzamerhand – met elke nieuwe president wordt het een klein beetje erger – afglijdt naar een situatie die uiteindelijk dramatisch zal zijn. Dat zal dan niet alleen voor de blanken zijn. Behalve als ze werden vermoord, met de zogenaamde “plaasmoorde”, emigreren er heel veel naar Australië en Nieuw-Zeeland, om er een nieuw leven op te bouwen. Er blijven echter uiteindelijk nog tientallen miljoenen mensen achter. Voor die mensen ziet het er niet zo goed uit.

Het programma loopt bijna af, in december 2010. Komt er daarna iets nieuws? Brengen we die politieke evolutie mee in rekening? Is er overleg met de plaatselijke politici? Ik durf zelfs het volgende te zeggen: gaat men in Zuid-Afrika de verkeerde weg op, dan moeten we onder ogen durven zien dat er zoveel landen in Afrika zijn en zoveel mensen die we daar kunnen helpen. We moeten samenwerken met een regering die zich echt wel inschakelt in dat model van goed bestuur, politieke controle op

dat bestuur, onafhankelijke rechtspraak, bescherming van het privé-initiatief enzovoort. In Afrika moeten er landen zijn die een voorbeeld zijn voor de rest. Als Zuid-Afrika dat niet kan of niet wil zijn, en afglijdt naar een Zimbabwesituatie, dan moeten we helaas andere partners kiezen. Onze middelen zijn beperkt: we moeten ze zo goed mogelijk investeren.

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Ik wil gewoon twee bedingen geven, ter verduidelijking. Goed bestuur staat inderdaad centraal in het Kaderdecreet Ontwikkelings-samenwerking dat we vorig jaar hebben goedgekeurd. Een ideale partnerrelatie is er een met een partner die goed bestuurt, of die we kunnen stimuleren tot goed bestuur. Een ander belangrijk aspect in ons ontwikkelingsbeleid is dat we ook duurzame partnerrelaties trachten aan te gaan. Zuid-Afrika is het land waarmee Vlaanderen het eerst en het langst contacten heeft.

Mijnheer de minister-president, in het beleid was het de bedoeling dat we van de relatie met Zuid-Afrika een normale bilaterale relatie binnen het buitenlandbeleid zouden maken, en steeds minder een relatie binnen ontwikkelingssamenwerking. In hetzelfde kaderdecreet hebben we immers bepaald dat onze partnerlanden qua ontwikkelingssamenwerking Minst Ontwikkelde Landen (MOL-landen) moeten zijn. Dat zijn dus landen die het laagst scoren op de Human Development Index. Zuid-Afrika hoort daar al een tijdje niet meer bij. Natuurlijk pleit ik ervoor om, als het kan, goede relaties te onderhouden, maar niet meer specifiek vanuit ontwikkelingssamenwerking.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, geachte leden, ik begrijp dat de evolutie en de situatie in Zuid-Afrika met argusogen wordt gevolgd, en dat men daar ook in deze commissie de nodige vragen over stelt. Het is heel belangrijk dit van zeer nabij te volgen.

Mijnheer Van Overmeire, u hebt gelijk: Zuid-Afrika is op veel vlakken een belangrijke factor in heel Afrika. Anderzijds is het zo dat er, in de partnerlanden waarmee we werken, zich ook wel eens een regeringscrisis kan voordoen. Dat heeft te maken met tal van situaties, met verhoudingen tussen verschillende stromingen en generaties die kunnen veranderen. Sommige commissieleden hier volgen Zuid-Afrika al heel wat langer. Ook in het verleden heeft dit land al voor zware uitdagingen gestaan. Hopelijk is dit niet de meest ernstige crisis die het nu doormaakt.

Het kan ook enigszins geruststellend zijn dat er, enkele dagen na het ontslag van de heer Mbeki als president,

vrij snel een waarnemend president is aangeduid, die de zaken in goede banen probeert te houden of opnieuw te brengen, tot aan de verkiezingen die volgend jaar zullen worden gehouden.

Gezien de geplogenheden in Zuid-Afrika heeft de nieuwe president meteen een aantal nieuwe ministers aangeesteld. Een spilfiguur als Trevor Manuel heeft de functie van minister van Financiën opnieuw aanvaard. Hij geniet toch enig aanzien bij zowel de Zuid-Afrikaanse bedrijfswereld als de internationale gemeenschap. Ook de minister van Buitenlandse Zaken, mevrouw Zuma, is niet onbelangrijk. Men houdt daar dus de zaken maximaal onder controle en wil die tot aan de verkiezingen op een gecontroleerde wijze voort positief beïnvloeden. Er is ook een continuïteit tussen het beleid van de tijdelijke president en dat van de vorige.

Ook aartsbisschop Tutu en de heer Mandela hebben zich positief uitgelaten ter zake. Ze geven daar ook de nodige steun aan. Ook de Zuid-Afrikaanse bedrijfswereld heeft zijn vertrouwen in de nieuwe regering bevestigd. Er zijn dus een aantal elementen – gelukkig maar – die erop wijzen dat men de situatie probeert te keren of positief te maken. Dat betekent overigens niet dat de problemen van Zuid-Afrika gering zijn.

Het is heel belangrijk hier aan te kondigen dat er momenteel een tussentijdse evaluatie van de ontwikkelings-samenwerking tussen Vlaanderen en Zuid-Afrika gebeurt, zoals ook is afgesproken. Het rapport zal in de loop van de komende maanden beschikbaar zijn. Mocht uit die evaluatie blijken dat een bijsturing of remediëring van de lopende samenwerking nodig is, dan zal ik daar ook de nodige stappen toe zetten, maar natuurlijk altijd in overleg met de Zuid-Afrikaanse partners. Dat lijkt me essentieel in een samenwerking die gestoeld is op partnerschap en – zoals mevrouw Poleyn terecht zegt – duurzaam en goed bestuur, niet alleen vanuit ontwikkelingssamenwerking. Als er bijstellingen moeten gebeuren op basis van die nota, dan zullen die bijstellingen ook gebeuren. Daar wil ik me nu al toe verbinden. Mijnheer de voorzitter, als die nota rond is, dan zullen we daar voort op kunnen ingaan in deze commissie.

De voorzitter: De heer Vrancken heeft het woord.

De heer John Vrancken: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Ik vind het wel jammer dat u het probleem van Zuid-Afrika verengt tot een regeringscrisis. Ik denk dat er veel meer aan de hand is dan een gewone regeringscrisis of een coup, zoals die bijna is gepleegd op de heer Mbeki.

De heer Van Overmeire heeft het al aangehaald: niet voor niets hebben al 1 miljoen blanken het land verlaten. Ze hebben betere oorden opgezocht, niet omdat de toekomst er in andere landen rooskleuriger zou uitzien,

maar gewoon omdat de situatie in Zuid-Afrika verziekt is, omdat het economische probleem nog zwaarder gaat doorwegen. We mogen ook niet vergeten dat het feit dat blanken Zuid-Afrika hebben verlaten en nu nog alle dagen verlaten, een weerslag heeft op de werkgelegenheid. De zwarte bevolking zal daar het meest onder lijden. Duurzame samenwerking met een land als Zuid-Afrika moet inderdaad gebaseerd worden op goed bestuur, maar hier hebben we voorbeelden van het tegendeel. Ik kijk uit naar uw standpunt terzake en de nodige acties die u daaraan zult verbinden.

De voorzitter: Ik neem aan dat, als de tussentijdse evaluatie beschikbaar is, we die op de agenda van de commissie kunnen zetten, en we dan verder van gedachten kunnen wisselen over dit onderwerp.

Het incident is gesloten.
